

zwakte ervan. We krijgen wel een visie, maar weinig feiten. De teksten die de auteur niet literair interessant vindt, worden niet vermeld.

De schrijver is overal in het boek nadrukkelijk aanwezig. Het beeld dat je krijgt is dat van het type leraar dat de leerlingen van een 6de jaar feilloos weet te imponeren met briljante syntheses, waaruit blijkt dat hij de hele cultuur overziet, de ouderwetse inzichten feilloos ontmaskert en overal een duidelijke mening over heeft, dit alles dan geformuleerd in een lichtjes studentikoze, wat ironische stijl, met hier en daar een Duits citaat. Leerlingen die van zo iemand les gekregen hebben, zijn daar jaren later vaak nog enthousiast over.

Je voelt dat de auteur al die boeken inderdaad waarschijnlijk allemaal zelf gelezen heeft, zoals de uitgever in zijn folders beweert. Hij heeft het ook allemaal persoonlijk verwerkt en er veel genoeg aan beleefd. De theorieën errond interesseren hem allemaal veel minder, hij plaatst de werken zelf centraal. Het is natuurlijk een bekend dilemma: ofwel heb je veel literatuur gelezen, ofwel veel literatuurtheorie. Mensen die ze allebei grondig kennen, zijn zeldzaam.

Maar wat hebben de lezers van Vonk daar nu aan? Goed geschreven lectuur over een interessant onderwerp voor regenachtige zondagmiddagen, dat is zeker. Voor je lesvoorbereidingen biedt het boek niet veel houvast: wie informatie zoekt om morgen eens iets anders te vertellen over de Reynaert of over de sonnetten van Hooft, zal waarschijnlijk ontgoocheld worden door De Schutters al te impressionistische aanpak. Een boek dat dus vooral kan dienen als cadeau voor de al eerder genoemde geïnteresseerde leek, die dan wel geïnteresseerd genoeg moet zijn om die verhalen over de rederijkers en de renaissance belangrijk te vinden. De milde schenker van zijn kant moet voor zijn petekind wel 1250 fr. per deel over hebben! Er volgen nog twee delen.

Voor onszelf blijft het echter voorlopig de oude Knuvelde of de Aulapocket van De Blauw.

*Roger Roger
Leeuwerikenlei 3
2650 Edegem*

Even boven het evenwicht

Hendrik Van Gorp & Dirk De Geest (red.): **Even boven het evenwicht. Gedenkboek Armand van Assche.** Leuven/Amersfoort: Acco, 1992, 270 p., 1295 fr.

Op 27 augustus 1990 overleed totaal onverwacht Armand van Assche. Hij was een van de grote namen in de Vlaamse literatuurdidactiek en zijn heengaan was een

zware slag voor de didactiek en voor zijn vele vrienden. De vele gebieden waarop hij actief was, komen nu aan de orde in het gedenkboek dat door vrienden en collega's

aan hem gewijd wordt. Laat ik al maar meteen zeggen dat ik het als reader over het literatuuronderwijs een zeer interessant boek vind. De prijs ervan is echter niet mis en dat is toch duidelijk een handicap die maakt dat ik het nog niet zo gauw zie verschijnen als verplichte lectuur in leraarsopleidingen. Helaas!

Nadat de samenstellers in een *In Memoriam* de figuur van Armand geschetst hebben, krijgen we 6 blz. bibliografie van de overledene. Het volgende deel bevat dan 5 bijdragen van hemzelf, twee zeer praktische didactische stukken over literatuurdidactiek, overgenomen uit *Vonk* (over metafoor en moderne poëzie), een meer algemeen over literatuurgeschiedenis op school, waarover ik vroeger al eens zeer enthousiast gedaan heb, en twee literatuurwetenschappelijke over empirische literatuurstudie. Het derde deel bevat dan bijdragen van de

vrienden en collega's. Zoals meestal in dit soort boekwerken is het belang van deze artikels nogal uiteenlopend. Ik vermeld stukken van Hugo Brems over Armand van Assche als literator (want hij was een vrij verdienstelijk dichter), van Ronald Soetaert over literatuuronderwijs en literaire canon, van Wam de Moor over reflectiviteit en literaire competentie, van Rita Ghesquière en Jan van Coillie over literatuur bij tieners.

Even boven het Evenwicht was al in 1978 de titel van een dichtbundel van Armand van Assche. Het is nu ook de titel van een boeiend boek dat een waardig huldebetoon is aan deze innemende man die ons veel te vroeg alleen heeft gelaten.

Roger Roger
Leeuwerikenlei 3
2650 Edegem

Nederlands in de basisvorming

Helge Bonset, Martien de Boer & Tiddo Ekens: **Nederlands in de basisvorming. Een praktische didactiek.** Muiderberg: Dick Coutinho, 1992, 275 p., 590 fr. (In Vlaanderen verdeeld door EPO, Lange Pastoorstraat 25/27, 2600 Berchem.)

In het openingsartikel van dit *Vonk*-nummer stelt Helge Bonset de basisvorming in Nederland voor, die vanaf augustus 1993 in de scholen wordt ingevoerd. Voor het vak Nederlands zijn er 20 nieuwe kerndoelen opgesteld, die een communicatieve aanpak van het taalonderwijs vereisen. Een vertaling van die kerndoelen naar de klaspraktijk brengt volgens Bonset een aantal aandachtverschuivingen met zich mee: meer aandacht voor spreken en luisteren; meer

en vooral andere aandacht voor fictie-onderwijs; taalbeschouwingsonderwijs als reflectie op taalgebruik, en niet als ontleed-onderwijs; aandacht voor onderwijs in taalvariatie, onderwijs met betrekking tot de massamedia, en onderwijs in informatievaardigheden; van een produktgerichte didactiek naar een proces- en produktgerichte didactiek. Tot dusver dit artikel, meteen ook een uiteenzetting van de vakdidactische uitgangspunten van **Nederlands**

